

ingen krav er stillet til, som vi kan fylde i forbrugerne. Og dermed vil det her forslag til vedtagelse jo netop være med til at sikre forbrugerne, at de i fremtiden kan få nogle gode og sunde dagligvarer.

Det var blot for at fortælle sandheden til hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Som jeg sagde før til hr. Keld Albrechtsen, vil jeg i morgen i Fødevareudvalget kunne fortælle hr. Keld Albrechtsen – jeg kan for så vidt også gøre det nu – at allerede i torsdags fik han gennem den normale interne post her omdelt et forslag til vedtagelse, hvor jeg bad om et svar senest mandag – i går – kl. 12, og jeg har ingen reaktioner fået fra hr. Keld Albrechtsen, hverken inden kl. 12 i går eller her i dag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg skal blot gentage over for hr. Erling Christensen, at hvis jeg har modtaget noget, som jeg ikke har svaret på og ikke har set, så skal jeg beklage det. Længere kan jeg jo ikke komme.

Så vil jeg gerne sige til ministeren, at jeg synes, det er bemærkelsesværdigt at høre en minister, som ikke har kunnet fremskaffe et flertal i Folketingssalen for nogen vedtagelse, nu meddele, at det er partiernes problemer og ikke regeringens problem. Jeg synes nu nok, at det er en frimodig og vel ikke i længden helt bæredygtig udtalelse fra ministerens side. En regering kan jo da komme i vanskeligheder, hvis den i længden synes, at den ikke har brug for et flertal i Folketinget. Så jeg vil tilråde en anden fremgangsmåde.

Op hvis det er sådan, som ministeren siger, at det jo i virkeligheden er de ting, som SF og Enhedslisten foreslår, regeringen går ind for – det kan jeg nu forstå, ganske vist hulter til bulter, men dog i indholdet noget, som regeringen går ind for – jamen så er der da mulighed for, at vi kan komme videre også efter det her møde og de misforståelser, der så har været. Så det er da godt nok.

Men jeg vil da råde ministeren til at kigge efter, hvor der kan findes et flertal, og dér må vi konstatere, at dér kan ministeren vælge mellem venstre side i salen og højre side i salen, og ministeren har selv kunnet konstatere i dag, at højre side i salen ikke kan bruges, for de vil

bare have flere penge til erhvervet, omkostningslettelser.

Dér ligger så også svaret på det spørgsmål, jeg blev stillet af fru Lene Espersen og også af ordføreren for Dansk Folkeparti: Jamen hvis det var for at sikre forbrugerne, så ville man da forbyde importen af fødevarer, der ikke er kvalitetsmæssigt i orden. Men det, man vil have her, er omkostningslettelser. Det er simpelt hen penge fra staten, eller hvordan man nu vil ordne det, skattenedsættelser, eller hvad det er, man har i tankerne. Det hjælper da ikke forbrugerne noget som helst.

Det er der nogle der bliver forgyldt af, jovist, men man skal da ikke prøve at fremstille det, som om det er forbrugernes interesser, man varetager. Det har jo ikke en pind med forbrugernes og forbrugernes interesser at gøre. Det har noget at gøre med, at der er nogle kredse i befolkningen, man gerne vil forgyldte. Det er en ærlig sag, men kom ikke og kald det forbrugerhensyn!

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Man skulle næsten tro med den måde, hr. Keld Albrechtsen argumenterer på, at hr. Keld Albrechtsen ikke er medlem af Enhedslisten, men medlem af et helt andet parti her i Folketingssalen, der tror, at Danmark bare kan lukke af i forhold til udlandet, sige fra, lukke grænserne og så tro, vi har nok i vores egen selvtilstrækkelighed.

Hr. Keld Albrechtsen ved udmærket godt, at Danmark er medlem af EU, vi er medlem af Verdenshandelsorganisationen og vi er forpligtede til at overholde nogle frihandelsregler. Derfor er det uladssigligt, at Danmark lige pludselig begynder egenhændigt at stoppe op og sige: Vi skal nok selv bestemme, hvad vi vil tage imod og ikke tage imod.

Der er ganske klare regler for, hvornår man af hensyn til beskyttelse af forbrugerne kan foretage f.eks. et importforbud. Det, man kunne gøre, var at støtte det forslag, som jeg kom med i mit ordførerindlæg, om, hvordan vi i den fremtidige EU-lovgivning i hvert fald kan sikre, at når man laver fælles regler, så sørger man også for, at man kan lukke af over for de lande, der ikke efterlever reglerne efterfølgende, indtil de har bragt det på plads.

Men indtil da er det eneste rigtige at gøre at sørge for, at man ikke bebyrder de virksomheder, der har høj forbrugerbeskyttelse, med for